

ФАРМАКОТЕРАПЕВТИЧНІ АСПЕКТИ ІНГІБІТОРІВ ПРОТОНОВОЇ ПОМПИ

Попович М.В., Буздуган І.О, Старко І.В.

Буковинський державний медичний університет

Актуальність. Фармакотерапевтичні особливості інгібіторів протонної помпи (ІПП) полягають у їхній здатності ефективно пригнічувати секрецію соляної кислоти, що забезпечує терапевтичний ефект при кислотозалежних патологіях (зокрема виразковій хворобі та гастроезофагеальній рефлюксній хворобі — ГЕРХ). Тривале використання даної групи препаратів може призводити до гіпомагніємії, дефіциту вітаміну В₁₂, підвищення ризику розвитку остеопорозу, атрофічного гастриту та інфекційних ускладнень (у тому числі пов'язаних із COVID-19). Для досягнення максимальної терапевтичної дії препарати цієї групи доцільно приймати за певний час до їди, а доза та тривалість курсу визначаються індивідуально, з урахуванням показань і можливих ризиків. Механізмом дії та клінічною ефективністю є: блокада протонної помпи (пригнічуючи активність ферменту Н⁺/К⁺-АТФази у парієтальних клітинах шлунка, що перешкоджає кінцевому етапу секреції соляної кислоти); висока антисекреторна активність (знижуючи кислотність шлункового соку, перевищуючи ефективність блокаторів гістамінових Н₂-рецепторів).

Мета. Дослідити терапевтичну ефективність інгібіторів протонної помпи (ІПП) у лікуванні кислотозалежних патологій та систематизувати дані щодо побічних ефектів і ризиків (зокрема, розвитку атрофічного гастриту, остеопорозу та інфекційних ускладнень) для обґрунтування необхідності індивідуального підходу до дозування та тривалості терапії.

Обговорення. Побічними ефектами із ризиками є: абдомінальний біль, запаморочення та висип. Довготривале застосування може призвести до дефіциту магнію та вітаміну В₁₂, а також підвищується ризик розвитку остеопорозу, атрофічного гастриту, а також гіперплазії та карциноїдних утворень шлунка.

Висновок. При тривалому прийомі: відмічається дефіцит магнію та вітаміну В₁₂ внаслідок зниження їх абсорбції, що може призводити, в подальшому, до розвитку остеопорозу, атрофічних змін слизової оболонки шлунка, гіперплазії парієтальних клітин і навіть формування карциноїдних утворень.